

DODATAK

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu historiju

Broj 54
Godina XXVII
Novembar, 2022.
[str. 349-351]

© Monos 2022

DODATAK

Glosar novih autora

Mehmedalija Beganović, socijalni radnik u mirovini – poznat i po nadimku Liska, rođen je u Gračanici 1945. godine. Poslije završene osnovne škole u rodnom gradu, upisuje i završava srednju grafičku školu u Beogradu, a potom i višu socijalnu školu u Zagrebu (1980.), stekavši kvalifikaciju socijalnog radnika. Svoj radni vijek započeo u gračaničkoj Štampariji, odakle prelazi u Tvornicu papirne ambalaže, a kasnije i u Ciglanu „Sočkovac“, gdje je radio kao socijalni radnik do 1991. godine. Pred početak agresije na Bosnu i Hercegovinu, 1992., uključuje se u redove branilaca, najprije u tzv. uličnim stražama (u svojoj mahali Lipa), potom u Prvu četu Odreda Teritorijalne odbrane Gračanica (čuveni „Škorpioni“), na mjesto pomoćnika komandira za moralno-političko vaspitanje. Sa borbama ove jedinice sudjelovao je u uspostavljanju prvih linija odbrane i borbama protiv agresora na prostoru Gračanice, učestvuje u borbama za odbranu Gradačca, oslobođanju Lendića... U ratu je dvaput ranjen, jednom teže i još jednom lakše. Kasnije obavlja dužnosti referenta za socijalna pitanja u komandi Operativne grupe 2. Dar za poeziju iskazivao je još od djetinjstva, a u mladosti je i objavio par pjesama (u dobojskom „Glasu komuna“). Tokom rata napisao je više patriotskih i drugih pjesama od kojih su neke uglazbljene i objavljene. Vodio je i svoj ratni dnevnik. Poslije rata, kao i mnogi demobilisani borci, duže vremena se suočavao sa nezaposlenošću i neriješenim radnim statusom, ali je aktivno djelovao u Jedinstvenoj organizaciji boraca „Unija veterana“, čiji je bio osnivač. Od 2003. godine radio je u općinskoj upravi u Gračanici, na referatu za izbjegla i raseljena lica i socijalne poslove, gdje je dočekaio mirovinu

Esad Delibašić, doktor sociologije, univerzitetski profesor, rođen 1964. godine u Beogradu, diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu na studijskoj grupi Filozofija sa sociologijom, a na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na Odsjeku za informacijske znanosti – Katedra za muzeologiju, stekao zvanje diplomirani muzeolog. Magistrirao je i doktorirao sociologiju na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu. Objavio je slijedeće knjige: *Bosna i ideja otvorenog društva* (Zenica, Erudit 2004.), *Muzej u informatičkom okruženju* (u koautorstvu sa Edinom Hadžikadunićem, Zenica, Muzej grada Zenice 2006.), *Mono-grafija: Bosna i Hercegovina* – jedan je od autora tekstova (Sarajevo: Tugra, 2006); *Između etnosa i demosa* (Zenica, IK Vrijeme, 2008.), *Uvod u socijalni dijalog u oblasti školstva u Bosni i Hercegovini* – Marčić Siniša/Delibašić Esad/Vejnović Duško/Praskić Asim (Banja Luka, Sindikat srednjeg i visokog obra-

zovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, 2012.); *Osnovi kulturne politike* (Zenica, IK Vrijeme 2012.), *Kultura zatvorenog društva*, (Gradska biblioteka Kakanj, 2017.). Trenutno je angažovan na Odsjeku za kulturalne studije Filozofskog fakulteta Univerziteta u Zenici. Dominantno se bavi istraživanjem tematskih oblasti kulturne politike i muzeologije.

Almir Grabovica, magistar politologije, rođen je 1982. god. u Rogatici. Poslije osnovne i srednje škole, završio je Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, stekavši zvanje diplomirani politolog iz oblasti sigurnosti, (2007). godine. Na istom fakultetu stiče zvanje magistar Politologije, usmjerenje sigurnosne i mirovne studije, (2014). Zaposlen je na Institutu za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava zaposlen od 2008. godine. Do sada je bio ongažovan na više istraživačkih projekata iz oblasti zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava. Objavio je više naučnih i stručnih radova kao i jednu knjigu u svojstvu koautora. Doktorski studij upisao je 2019. godine na Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, trenutno radi na izradi doktorske disertacije.

Enes Imamović, grafičar, slikar amater, rođen je 1964. u Gračanici. Ka dijete od 12 godina crtao je iz Diznijevih filmova (Šila, Paja Patak, Duško Dugouško, Miki Maus, Kalimero), a najveću inspiraciju za rad sa bojama dobio je kad izlaje upisao grafičku tehničku školu, dok je išao na praksu u Grin. Član je likovne sekcije „Preporoda“ u Gračanici od samog njegovom osnivanja. Imao je više samostalnih izložbi, od kojih mu je najznačajnija izložba u Ženevi, izlagao je u Sarajevu i drugim gradovima. Sudjelovao je na više kolektivnih izložbi. Učesnik je više likovnih kolonija na Tuzlanskom kantonu i šire. (Počitelj, Žepa, Velika Kladuša, Zenica, Tuzla...) U svom radu primjenjuje više tehnika (ulje na platnu, pirografija, graviranje na staklu i perocrtež) Njegovim radovima opremljen je 54. broj „Gračaničkog glasnika“.

Mirko Jeleč, publicista, književnik, rođen je 1956. godine u Makljenovcu (Doboju). Nakon završenog studija maternjeg jezika i jugoslovenske književnosti radio je kao novinar u Radio Doboju, a od 1981. do početka rata u BiH bio je urednik-dopisnik Radio Sarajeva sa područja dobojske regije. Danas živi i radi u Vankuveru (Kanada). Bavi se publicistikom i piše kratke novinarske forme i reportaže. Objavio je zbirku zapisa „Čekaonica za snove“ (2011.), monografiju „Makljenovac, put u prošlost – povratak u budućnost“ (2013.) i priredio antologiju stvaralaštva dobojske dijaspor pod naslovom „Preživjele riječi“. Posljednja njegova knjiga dokumentarne proze o ratnom Doboju, koja je izašla 2022. izazvala je veliko interesovanje čitalačke publike.

Slavo Kukić, akademik, doktor socioloških znanosti, univerzitetski profesor, rođen 1954. godine u Posušju. Završio je Fakultet političkih nauka, Sarajevo, 1977., a nakon interdisciplinarnog postdiplomskog studija Univerziteta u Sarajevu, stekao je zvanje magistra, 1983. Doktorirao je na Fakultet političkih nauka, Odsjek za sociologiju, u Sarajevu 1986. Radni vijek započinje u Skupštini opštine Posušje, a potom radi kao srednjoškolski profesor i ravnatelj, jedno vrijeme bio je i predsjednik Izvršnog odbora opštine Posušje, a nakon isteka mandata, 1992. godine odlazi na Ekonomski fakultet u Mostaru, na kojem je u radnom odnosu do penzionisanja. U zvanje docenta biran je 1987. godine, u zvanje izvanrednog profesora 1997, a u zvanje redovitog profesora 1999. godine. U četiri mandata je prodekan za nastavu, u dva ciklusa voditelj poslijediplomskih magistarskih studija te u dva ciklusa voditelj poslijediplomskih specijalističkih studija. U svojoj plodnoj nastavnoj karijeri predavao je na više fakulteta u zemlji i inostranstvu.

Osim angažmana u nastavi na više predmeta iz sociologije, politologije i drugih srodnih grana, istaknuti je znanstvenik i angažirani društveni radnik. Autor je ili koau-

tor čak 27 knjiga i studija–među njima devet sveučilišnih i dva srednjoškolska udžbenika. U svojstvu voditelja ili člana ekspertnog tima, potom, potpisuje i dvanaest projekata iz područja sociologije, politologije i ekonomije, a na jednom od njih–Early Warning System in Bosnia and Herzegovina–radi u kontinuitetu pet godina. Na koncu, autor je preko 130 znanstvenih i stručnih radova, objavljenih u časopisima i zbornicima na više svjetskih jezika, te pedesetak recenzija i prikaza djela drugih autora. Član je i većeg broja redakcija i uredništava časopisa i zbornika–Zbornik radova (Journal of Economy and Business), Sociološki diskurs, a danas je koureduktor časopisa Dijalog ANUBiH–te više organizacijskih odbora znanstvenih skupova i drugih odbora. Kao ekspert Europske komisije petnaestak godina radio je i na pitanjima razvoja lokalne samouprave, a čitav radni vijek angažiran je i u društvenom i gospodarskom životu BiH. Za dopisnog člana Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine izabran 2012. godine (<https://anubih.ba/index.php/bs/clanstvo/redovni-clanovi>)

Vedrana Šimić, magistrica historije, rođena 1998. godine u Kiseljaku. Po završetku osnovne škole i opće gimnazije u rodnom gradu, 2016. godine upisuje studij historije na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, gdje je tri godine kasnije diplomirala, obranivši dodiplomski rad po nazivom *Rusija u doba Petra Velikog*. Drugi ciklus studija okončala je 6. oktobra 2021. godine obranivši magistarski rad pod nazivom *Hrvatski narodni preporod: od odjeka do institucionalizacije*. Područje njenog zanimanja je novovjekovna historija, s posebnim naglaskom na historiju 18. i 19. stoljeća. U okviru studija učestvovala je u nizu radionica za buduće nastavnike historije zapadnog Balkana pod nazivom *Preparing future teachers in the Western Balkans* koje je organizirao Centar za

mirovno obrazovanje/Peace Education Hub, a koji je proveo *The European Wengerland Centar Oslo*. Za 2021/2022. godinu dobitnik je nagrade „Esad Pašalić“ (treće mjesto), koju dodjeljuju Udruženje Bathinus i porodica Pašalić. U maju 2022. godine učestvovala je na seminaru *The holocaust as a Starting Point*, u organizaciji *The Mémorial de la Shoah*.

Jusuf Trbić, novinar i publicista, bosanskohercegovački književnik, istraživač prošlosti i hroničar krvavih ratnih godina, rođen 1952. godine u Bijeljini. Svojim radom obilježio je više od dvije decenije Bijeljine i Semberije. Svojim političkim i društvenim aktivizmom, angažovanjem u BZK „Preporod“, brojnim istupima u medijima, knjigama i tekstovima na internet-portalima doprinio je oživljavanju već skoro sasvim izgubljenog sjećanja na prošlost ovog kraja. Postao je najsigurniji čuvar sjećanja, a posebno otkrivanju istine o vremenu rata protiv Bosne, o razaranju države i ratnim zločinima, posebno onim koji su počinjeni u njegovom rodnom gradu, gdje i danas živi i radi. Do sada je objavio: knjige poezije („Mrakom počinje dan“, „Grad ni na nebu, ni na zemlji“, „Tamni gosti“, „Brehtova opomena“ – izabrane i nove pjesme, kao i antologija „Semberija u stihu i srcu“), dokumentarna proza („Majstori mraka I i II, „Čuvari vremena“ I i II i dopunjeno i prošireno izdanje „Čuvari vremena“ u jednoj knjizi), roman (Legenda o Bijeloj džamiji“), kolumne („Dnevnik posrtanja“), publicistika („Gluho doba“ i „Istine i laži“) i knjiga eseja („Tri boje tame“). Posljednja, 16. po redu knjiga

„Razaranje Bosne“ (2021.) je, kako kaže autor, „*knjiga-opomena, zbirka političkih eseja o arhitekturi propadanja, koju grade nacionalizam, isključivi identiteti, politička religija, neznanje i glupost kao temeljna društvena vrijednost, podanička svijest građana i kukavičluk intelektualaca.*“